

# Η ΑΘΜ ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛ.ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΠΟΤΣΟΥΑΝΑΣ

Η τελετή της ενθρόνισης του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Μποτσουάνας κ. Γενναδίου πραγματοποιήθηκε το πρωί του Σαββάτου 2 Ιουνίου, από την ΑΘΜ τον Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρο Β', στον Καθεδρικό Ναό του Τιμίου Σταυρού της πρωτεύουσας της Μποτσουάνας Καμπερόν.

Την ΑΘΜ συνώδευσαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Κένυας κ.Μακάριος και Ακκρας κ.Γεώργιος. Στην τελετή παραβρέθηκαν μεταξύ άλλων ο Υπουργός Υγείας της Μποτσουάνας, ως αντιπρόσωπος του Προέδρου της Χώρας, η διευθύντρια του Υπουργείου Εξωτερικών και Διεθνών Σχέσεων της Μποτσουάνας, ο Επίτιμος Πρόξενος της Ελλάδας στην Μποτσουάνα κ. Νεκτάριος Πολυχρονίου, οι Πρέσβεις της Ελλάδας, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Γαλλίας, της Γερμανίας, της Ινδίας, της Ιαπωνίας, ο Πρόξενος του Ισραήλ, οι Υπατοι Αρμοστές της Νότιας Αφρικής και της Ουγκάντα, η Ευρωβουλευτής Κύπρου κα Ελένη Θεοχάρους, ο πρώτος γραμματέας της Μόνιμης Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα Ηνωμένα Έθνη στη Γενεύη, ο Μουφτής (Μουλάνα) των Μουσουλμάνων Μποτσουάνας μετά του γραμματέως του, ο Σεβ.Αρχιεπίσκοπος Μποτσουάνας της Αγγλικανικής Εκκλησίας, ο Σεβ.Επίσκοπος Μποτσουάνας της Καθολικής Εκκλησίας, Κληρικοί και πλήθος κόσμου από την Ελλάδα, την Κρήτη, την Κύπρο, τη Νότιο Αφρική, το Ζιμπάμπουε, την Κένυα και την Ευρώπη. Ιδιαίτερη εντύπωση προκάλεσαν στους παρευρισκόμενους τα παιδιά του Ελληνικού και του Κατηχητικού Σχολείου που ήταν επικεφαλής της πομπής στην τελετή. Πολυμελής πολυφωνική (25μελής) χορωδία του Καθεδρικού Ναού, καθώς και βυζαντινή χορωδία από τη Νότιο Αφρική, απέδωσαν τους ύμνους της τελετής ενθρονίσεως και της εορτής της Πεντηκοστής.

Στην προσφώνησή του ο Μακ. Πατριάρχης Αλεξανδρείας μετέφερε στον Θεοφιλ.Επίσκοπο κ.Γεννάδιο τις ευχές του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου, ο οποίος απέστειλε σχετικό Πατριαρχικό Γράμμα στην ΑΘΜ για την ενθρόνιση του Θεοφιλ.Μποτσουάνας. Και ανέφερε: «Χαροποιό και σπουδαίο για την τοπική Ορθόδοξη Εκκλησία της Μποτσουάνας γεγονός οδήγησε τα βήματά μας στην όμορφη και ευλογημένη τούτη χώρα.

Σήμερα, δια της χάριτος του Παναγίου, Ζωαρχικού και Τελεταρχικού Πνεύματος, εγκαθίστασαι και επισήμως ως ο πρώτος Επίσκοπος της νεοσυσταθείσης, κατά τό έτος 2010, Ιεράς Επισκοπής Μποτσουάνας του καθ'ήμας Αποστολικού και Πατριαρχικού θρόνου του Αγίου Μάρκου.

Σήμερα η Εκκλησία της Αλεξανδρείας σε καλεί να επωμισθείς έργο και καθήκον ιερό και ως υπεύθυνος ποιμένας όχι μόνον να ποιμάνεις, αλλά πρωτίστως να θεμελιώσεις ακλόνητα και να οργανώσεις άριστα την θεόσωστο αυτή νέα Επισκοπή.

« Όστις επισκοπής ορέγεται», μας λέει ο Ουρανοβάμων Παύλος, «καλού έργου επιθυμεί» (Α' Τιμόθ. 3,1). Και είμαι βέβαιος ότι θα το πράξεις αυτό, διότι, όπου σε έταξε η Εκκλησία, εργάστηκες ευόρκως, με πίστη και αφοσίωση.

Από την στιγμή που ανήλθαμε, Χάριτι Θεού, στον ένδοξο Πατριαρχικό θρόνο των Αλεξανδρέων στάθηκες ολοπροθύμως πλησίον μας. Κράτησες καλλίκαρπα την ευθύνη της Αρχιγραμματείας της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Πατριαρχείου μας και συνεισέφερες με κάθε τρόπο στο σύνθετο και δυσχερές έργο του.

Πολλές φορές άκουσες παραινέσεις πατρικές και παρατηρήσεις του Πατριάρχη σου. Τις δέχθηκες, τις αξιολόγησες και τις εφάρμοσες στη ζωή σου. Δοκιμάσθηκες και απέδειξες ότι είσαι προικισμένος με ικανότητες και κατάρτιση.

Τις ικανότητες σου αυτές διαπίστωσε, κατόπιν προτάσεως μας, και η περί ημάς Αγία και Ιερά Σύνοδος, η οποία με γνώμονα την πλήρωση της νοητής ολκάδας του

Χριστού στην Μποτσουάνα, σε εξέλεξε «ποιμαίνειν την Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ, ἢν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος» (Πραξ.20, 28-29).

Θεοφιλέστατε ἅγιοι ἀδελφέ,

Εἶσαι ἱκανός νὰ ἀναδειχθεῖς καλὸς Ἐπίσκοπος καὶ Ἱεράρχης τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας. Εἶσαι ἄξιος νὰ καλλιεργήσεις κατὰ τὸν καλύτερο δυνατὸ τρόπο κάθε δεκτικὴ ψυχὴ. Δύνασαι νὰ καταστεῖς ἀντάξιος τῶν χρηστῶν προσδοκιῶν τῆς αἰγιόκου αὐτῆς Πρεσβυτενοῦς Ἐκκλησίας. Ὁ Ἐπίσκοπος πρέπει νὰ εἶναι ταμεῖο παντοίων ἀρετῶν, ὅπως λέει ὁ Ἅγιος Ἰσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης.

Ὅσῳ εἶναι ἐργῶδες τὸ ἐγχεῖρημα τῆς ἐκφρασεως τοῦ κατηχητικοῦ λόγου, δύσκολο τὸ ἔργο τῆς διοικητικῆς μέριμνας, υψηλά τὰ λειτουργικὰ καθήκοντα. Ἡ ποιμαντορικὴ εὐθύνη εἶναι ἰσόβιος μόχθος καὶ ἀγωνία. Δὲν εἶναι πορεία ἀναπαύσεως καὶ βεβαιότητος, ἀλλὰ διαρκῆς καὶ θυσιαστικὴ κατάθεση ἀγάπης.

Οφείλεις νὰ ποτίσεις τὸν διψασμένο, νὰ ψωμίσεις τὸν ἐνδεή, νὰ παρηγορήσεις τὸν λυπημένο, νὰ υπερασπιστεῖς τὸν ὀρφανό, νὰ ἐπισκεφθεῖς τὸν ἀσθενούντα, καὶ τὸν φυλακισμένο. Ἐν ὀλίγοις οφείλεις νὰ καταθέτεις εαυτὸν κάθε στιγμὴ ὅπου σε καλεῖ ἡ ἀνάγκη τοῦ ποιμνίου σου, διότι «ο ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων» (Ἰωαν.10,11).

Κατὰ τὴν ἐκπλήρωση τοῦ ἱεροῦ σου καθήκοντος, θὰ συναντήσεις καὶ ἐμπόδια πολλὰ. Ἡ Ἐπισκοπικὴ διακονία ἐμπεριέχει καὶ τὴν διέλευση ἀπὸ ἀτραπούς τραχεῖες καὶ ἀνηφορικῆς, σπαρμένες ὄχι με δάφνες καὶ ἄνθη, ἀλλὰ με δαιμονιώδη ἀγκάθια ποὺ πολλὰς φορὲς θὰ σε ματώσουν.

Ἀλλὰ ἔχε πίστη καὶ πεποίθηση πρὸς τὸν Ἀρχιποίμενα Χριστό, ὁ ὁποῖος ἐθουσιάστηκε ὑπὲρ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἀποθησαύρισε στὴν καρδιά σου τοὺς αἰώνιους λόγους Του: «Ἐγὼ ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς διώξουσιν, ἐγὼ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν» (Ἰωαν.15,20)

Μὴν λησμονεῖς ὅτι ἡ Ἀλεξανδρινὴ Ἐκκλησία ἔχει τὸ ἀκριβὸ πρόνομιον καὶ τὴν υψηλὴ εὐθύνη νὰ διακονεῖ ποιμαντικὰ τὴν ἡπειρὸν τοῦ μέλλοντος, τὴν Ἀφρικὴν. Μὴν λησμονεῖς ὅτι καὶ ἐδῶ υπάρχουν ἀδελφοὶ ποὺ ἔχουν πνευματικῆς καὶ βιοτικῆς ἀνάγκες. Εὐὲ εἶσαι αὐτὸς ποὺ οφείλει νὰ συμπαρασταθῆι στὸν ἀφρικανὸ ἀδελφὸ καὶ νὰ παραμυθήσῃ τὴν ἀγωνίαν του. Εὐὲ εἶσαι αὐτὸς ποὺ οφείλει, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ, «ἀρπάσαι κόσμον καὶ δοῦναι θεῷ καὶ θεὸν ποιῆσαι τὸν ἀνθρώπον».

Μπορεῖς νὰ κάνεις πολλὰ καὶ τὸ παλαίφατον Πατριαρχεῖόν μας ἔχει προσδοκίαν ἀπὸ ἐσένα. Ὁ χειροτονήσας σε στὸ ἀρχιερατικὸ ἀξίωμα Πατέρας καὶ Πατριάρχῃ σου θὰ εὐρίσκειται πάντοτε στὸ πλευρὸν σου. Με ἀντίληψη πατρικὴ θὰ ἀφουγκράζεται τοὺς προβληματισμούς καὶ τὴν ἀγωνίαν σου. Με ἀγάπην στοργικὴν θὰ συμμερίζεται τὴν ἐλπίδα καὶ τὰ ὀράματα σου. Μόνῃ προϋπόθεσιν φιλοχρίστως νὰ θέσεις τὴν χεῖρα σου ἐπὶ τοῦ ἀρότρου καὶ σεμνοπρεπῶς νὰ ἐργαστεῖς στὸ πνευματικὸ αὐτὸ γέωργιον, ὅπου ἡ δεξιὰ τοῦ Κυρίου σε ἔταξε, ὥστε νὰ ἀναδειχθεῖς ὡς «ἐλαία κατάκαρπος καρποφοροῦσα καρπὸν δικαιοσύνης».

Αὐτὸ τὸ πνευματικὸ γέωργιον εὐρίσκειται στὸ φιλοπρόδοτον καὶ ἄρτια ὀργανωμένον κράτος τῆς Μποτσουάνας. Πολλοὶ τὴν ἀποκαλοῦν «Ἐλβετία τῆς Ἀφρικῆς», ἀφοῦ ἡ συνεχόμενη εἰρήνη, ἡ πολιτικὴ σταθερότητα καὶ ἡ οικονομικὴ ἀνάπτυξη χαρακτηρίζουν τὴν χώρα αὐτή καὶ κατ' ἐπέκτασιν διαφοροποιοῦν τὴν φύσιν τῶν ποιμαντικῶν ἀναγκῶν καὶ τὸν τρόπο ἱκανοποίησός τους.

Διατήρησε ὡς ἀταλάντευτον δείκτην πορείας τὴν πνευματικὴν καὶ κοινωνικὴν προαγωγήν τοῦ ἐυγενοῦς λαοῦ τῆς χώρας, τῶν γηγενῶν, τῶν ἐλλήνων καὶ σλάβων ἀδελφῶν τοῦ ποιμνίου σου. Σε αὐτὴν σου τὴν προσπάθειαν ἔχεις συναρωγὸν τὴν πολιτειακῆς καὶ λοιπῆς κρατικῆς Ἀρχῆς τῆς Μποτσουάνας, πρὸς τὴν ὁποῖαν ἐκφράζουμε ὀφειλετικῶς

θερμές ευχαριστίες. Ευγνώμονες ευχαριστίες εκφράζουμε και προς τους Σεβασμιωτάτους Αρχιερείς των άλλων χριστιανικών δογμάτων για την φιλάδελφη συναντίληψη και ελπίζουμε ότι η συνεργασία μαζί τους σε θέματα κοινού ενδιαφέροντος, εν πνεύματι αγάπης, ειλικρίνειας και αλληλοσεβασμού, μόνον αγαθούς καρπούς θα αποφέρει για την κοινωνική πρόοδο του ευγενούς λαού της χώρας.

Θεοφιλέστατε Επίσκοπε Μποτσουάνας,

Όλοι σήμερα, εν ενί στόματι αδιακρίτως, ευχόμεθα να σε χαριτώνει ο Πανάγαθος Θεός και θα χαιρόμαστε να πληροφορούμεθα τα αγαθά αποτελέσματα των έργων σου προς καταρτισμό του ποιμνίου σου.

Βάδιζε με θάρρος και πίστη στο θεό. Συνέχισε την πνευματική παρακαταθήκη του Αποστόλου Μάρκου. Γίνε μιμητής Χριστού, τόσο στη διάδοση του Ευαγγελικού μηνύματος της αγάπης, όσο και στο χάρισμα της θυσιαστικής διακονίας «και ο θεός της ειρήνης έσται μεθ' υμών». Άξιος!».

**Στο λόγο του ο Θεοφιλέστατος ανέφερε:** «Ξεκινήσαμε με τους λιγοστούς συνεργάτες και φίλους μας, την ανεύρεση κατάλληλου χώρου-ακινήτου, το οποίο θα αποτελούσε την Έδρα μας, το ορμητήριό μας, για την επιτέλεση του ιερού καθήκοντος και της εκκλησιαστικής μας αποστολής. Έτσι, σε σύντομο χρονικό διάστημα, και με τη δική σας προσωπική μέριμνα και όλες τις αναγκαίες ενέργειες από πλευράς του Ιερού Κέντρου, αποκτήσαμε το πρώτο ακίνητο στην πρωτεύουσα το οποίο διαμορφώθηκε σε Επισκοπείο όπου σήμερα πλέον λειτουργεί το γραφείο της Γραμματείας, το Ληξιαρχείο, το Γραφείο Τύπου και Ιεραποστολικής δράσεως και η Διεύθυνση Ανθρωπιστικών, Ιατρικών και Εκπαιδευτικών Προγραμμάτων, τα οποία αισιοδοξούμε ότι συν τω χρόνω θα αρχίσουμε να εφαρμόζουμε, κάτω πάντοτε από την καθοδήγηση και τη συνεργασία με τις αρμόδιες Κρατικές Αρχές της Χώρας μας».

Και συνέχισε: «Όμως, η εξασφάλιση του οικοπέδου και η άμεση ανέγερση του Καθεδρικού Ναού μας, το μεγάλο στοίχημα, το όνειρο πολλών χρόνων είναι πλέον μία πραγματικότητα. Ένα γεγονός υπαρκτό. Με τις δικές σας και πάλι ενέργειες αποκτήσαμε οικόπεδο και ήδη υπογράψαμε τα σχετικά συμβόλαια αγοράς», και ευχαρίστησε τις αρχές της χώρας, εκπροσώπους συνδέσμων και φορέων, Σεβ. Μητροπολίτες και ιερείς από την Ελλάδα, την Κρήτη την Κύπρο και την Αφρική, εκπροσώπους άλλων εκκλησιών, συνεργάτες και φίλους. Αναφέρθηκε με συγκίνηση στην μεγάλη δωρεά της οικογένειας του μακαριστού πατρός Ευέλθωνος από το Παραλίμνι της Κύπρου και ιδίως της πρεσβυτέρας Ανδρούλας Παπαευέλθωντος η οποία εις μνήμη του μακαριστού ιερέως πρόσφερε τη μεγάλη χρηματική δωρεά για να αγοραστεί το οικόπεδο.

«Η σκέψη μου πηγαίνει αυτή τη στιγμή στους αγαπητούς μου αδελφούς της Πατριαρχικής Συνοδείας, στο Ιερό Κέντρο, την Αγία Έδρα του Αλεξανδρινού θρόνου, με τους οποίους είχα επί 7 περίπου χρόνια, άψογη καθ'όλα συνεργασία και συνοδοιπορία, με αποκλειστικό γνώμονα την προώθηση των καλώς νοουμένων συμφερόντων του θρόνου», σημείωσε χαρακτηριστικά. «Τέλος τους δύο αγγέλους της ζωής μου, (Μακαριώτατε, Σείς γνωρίζετε καλά τί πάει να πεί «γονιός», μάνα και πατέρας, πάντα μας διδάσκετε με την αγάπη και την ευγνωμοσύνη που δείχνετε στη μητέρα σας, γερόντισσα σεβαστή, την ευχή της να έχουμε σήμερα, και εγώ είμαι αυτόπτης μάρτυρας αυτής σας της αγάπης προς τη μητέρα σας Κλεοπάτρα). Τους γονείς μου Γεώργιο και Άννα, οι οποίοι με τα φτερά της αγάπης τους καθημερινά συνεχίζουν να με σκεπάζουν και η θυσιαστική τους παρουσία αλλά και η προσευχητική τους ανάσα να με συντροφεύη σε κάθε μου βήμα, κατά τη διάρκεια της Αρχιερατικής μου πορείας και φυσικά τα αδέρφια μου με τις εκλεκτές συζύγους τους, για όσα μου προσφέρουν με την πολλαπλή αγάπη τους. Πολλοί είναι ίσως εκείνοι, που ξεχνώ τούτη την ώρα, επώνυμοι και ανώνυμοι, αλλά πέρα και έξω από τις κατά άνθρωπον περιορισμένες δυνατότητες, τους θυμάται σίγουρα και τους ξέρει ο θεός, από τον Οποίο θα λάβουν την «ένδικον μισθαποδοσίαν». Ας με συγχωρέσουν!», υπογράμμισε.

**Χαιρετισμούς απηύθυναν** ο εκπρόσωπος του Εξοχ.Προέδρου της Μποτσουάνας, ο Σεβ.Επίσκοπος της Αγγλικανικής Εκκλησίας και ο Εξοχ.Πρέσβης της Ελλάδας στη Νότια Αφρική. Στη συνέχεια ο Μακαριώτατος Πατριάρχης χειροθέτησε σε Αρχιμανδρίτη τον Ιερομόναχο π. Σέργιο Γιαρέμτσο, ιερέα της Επισκοπής Μποτσουάνας.

Στο τέλος της τελετής ο Μακ.Πατριάρχης δώρησε τόσο στον Υπουργό Υγείας της Μποτσουάνας, που είναι και ιερέας, όσο και στον Αρχιεπίσκοπο της Αγγλικανικής Εκκλησίας στην Μποτσουάνα από έναν επιστήθιο σταυρό. Μετά την τελετή ενθρονίσεως η ΑΘΜ αναχώρησε αεροπορικώς για το Γιοχάνεσμπουργκ, συνοδευόμενος υπό του Εξοχ. Υπουργού Υγείας, του Σεβ. Άκκρας κ.Γεωργίου, του Προξένου κ.Νεκταρίου Πολυχρονίου, της Πρέσβειρας του Υπ.Εξ. και Δ/ντριάς Εθιμοτυπίας και Πρωτοκόλλου, της Δ/ντριάς του Γραφείου Προεδρίας της Δημοκρατίας και άλλων.